

*Megjelent az Amerikai Magyar Napló, 2010. augusztus, 1. heti számában, 12. old.
(Los Angeles, Kalifornia)*

Kónya Lászlóné Magdi

Intés az Őrzőkhöz

AHEA konferencia magyar szemmel

Mindenekelőtt egy vallomással kell kezdenem. S kérem a tisztelt olvasót, ne botránkozzon meg azon, ami most következik. Pár hónappal ezelőtt, bizony azt se tudtam, hogy mi is az AHEA, sose hallottam róla. Nem élnek közvetlen rokonaim külföldön, és ennek okán nem volt módom behatóbban megismerni a határon túliak életét, gondjait, létformáját. Persze ez csak részízgagság, hisz mindig is érdekelt, mi történik a nagyvilágban, és egy hazatelepült amerikai család is megtisztelt azzal, tanítsam meg helyesen magyarul a gyerekeiket, legyen képes magyarországi iskolában folytatni a tanulmányait.

Mivel nincsenek véletlenek, tavasszal azt az információt kaptam, lesz a városunkban, Szegeden, június első napjaiban egy konferencia. Kíváncsivá tett a megkapott tematika, és elkezdtem komolyabban érdeklődni, kik jönnek, és milyen témákban tartanak előadásokat. És pillanatok alatt beleszerettem az egészbe annak alapján amit olvastam. A sokszínűség, a komplexitásra való törekvés, a nagyfokú nyitottság minden terület magyarsága iránt: ezek voltak az első benyomásaim. Aztán megtapasztaltam, jók a megérzéseim, mert amint sikerült felvennem a kapcsolatot a szervezőkkel, különös tekintettel Vörös Katalinnal, nyilvánvalóvá vált, mennyire hasonlóképp gondolkodunk sok mindenben.

És elérkezett a konferencia kezdete. Már harmadikán délután elkezdődtek az előadások. És azt éreztem, mennyire "egy nyelvet beszélünk", mennyire tiszta, igazi egymás szemébe nézős a stílus, ahogyan az előadók és a hallgatóság egymáshoz viszonyul. Oly sokszor találkozom olyan előadókkal, akik maguknak, a saját fontosságukat előtérbe helyezően mondják a magukét. Ahol az előadó és a hallgatóság között szinte üvegfal húzódik. Itt bárki megélhette a legközvetlenebb kommunikációt, a "közünk van egymáshoz" érzetet. És ez jó, nagyon, nagyon jó volt.

Sokszor elgondolkozom, vajon mi, az anyaországbeliek tudunk inkább adni valamit a tőlünk messze élőknek, vagy fordítva. Mindazok, akik itt élőként részt vettünk a konferencia kötött és szabadidős programjaiban, sokban gazdagodhattunk az idelátogatók által. Hogy miben? Például a szemlélet terén mert, a szolgálat legnemesebb fajtájának lehettünk részesei. Szembesülhettünk a hűségnek azzal a válfajával, ami egyre kevésbé eleme a honi életünknek, a sokszínűség, a másként gondolkodás elfogadásának, a toleranciának XXI. századi felfogásával. Hagyomány és hagyománytisztelet kapott szót,

és a legújabb generáció magyarságra nevelésének kérdése. Előadások keretében, és filmvetítéssel, amely sokunkat készítetett alapvető kérdések továbbgondolására.

Magyartanárként is belegyönyörödtem Irén előadásába, aki megejtően szépen beszélt a torockóiak világáról. Jó volt hallgatni a veszprémi egyetem fiatal oktatóját, aki lelkesen mesélt arról, milyen nagyszerű kapcsolatot építettek ki a Nazareth egyetemmel, s ahol a jövő generációi tanulhatják meg, miként lehetnek igazi világpolgárok. Szívesen emlékszem majd a művészettörténeti előadásra, és nem kevésbé volt szívem melengető az amerikai magyar dalok világával ismerkedni.

Bár annyi időm lett volna, hogy minden előadást végighallgathattam volna! Bár többen tudnának erről a tradicionális, nagyszerű szervezetről! Bárcsak el tudnánk érni, mi itt élők, hogy még többet tudjunk arról, miként élnek azok, akik nem itt nőnek fel, s bár többet tudnánk adni, hogy az a sok ezer mérföldes földrajzi távolság ne legyen akadály, és egyre kisebbnek érezzük!

Az AHEA, ahogy én megtapasztaltam, pont ezen dolgozik, immár 35 éve, és fáradhatatlanul. Köszönet érte. Innen, és most, innen, és ezután is minden nap.

Jó volt MAGYARNAK lenni olyan emberek között, akik erre büszkék, s akik sok sok ezer mérföldet is megtesznek azért, hogy magyarul vagy angolul hirdessék, és

*Ma sem engedik feledtetni
Az ember Szépbe-szőtt hitét
S akik még vagytok, őrzőn, árván,
Őrzők: vigyázzatok a strázsán.*

(Ady Endre: *Intés az őrzőkhöz*)

2010. június